

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 45Csp/47/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124204858
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5124204858.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 proti žalovanej: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX, XXX XX D., o zaplatenie 40.583,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 18.550,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 18.550,-eur od 02.06.2022 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou Okresnému súdu Žilina dňa 18.04.2024 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ (1/ E. B., X/ A. A. B.) povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 40.583,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 40.583,44 eur od 02.06.2022 do zaplatenia, úrok vo výške 597,86 eur a náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 25.01.2018 bola medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ uzatvorená zmluva o poskytnutí úveru na bývanie „F. G.“ reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky C. H. I., J., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby (VOP). Za účelom zabezpečenia pohľadávok dňa 25.01.2018 žalobca so žalovanými ako záložcami uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX (záložná zmluva). Na základe zmluvy poskytol žalobca ako úverový veriteľ žalovaným ako úverovým dlžníkom úver v celkovej výške 76.800,- eur za účelom splatenia skôr poskytnutého úveru (článok 3.1 v spojení s článkom 1. bod 1.1 a 1.2 zmluvy). Žalovaní sa so žalobcom dohodli o úročení úveru ročnou percentuálnou úrokovou sadzbou, pričom úroková sadzba úveru vyplývajúceho zo zmluvy bude fixovaná na obdobie piatich (5) rokov vo výške 1,29 % (článok 3.3 v spojení s článkom 1. bod 1.3 a 1.4 zmluvy). Úrok z úveru sa vypočítava za každý deň z príslušnej dlžnej čiastky s použitím dohodnutej úrokovej sadzby (článok 3.2 zmluvy). Žalovaní sa so žalobcom ďalej dohodli, že výška úroku z omeškania bude vo výške 3%, o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky, pričom jeho výška je platná počas celej lehoty splatnosti úveru (článok 5. v spojení s článkom 2. zmluvy). Lehota splatnosti úveru vyplývajúceho zo zmluvy bola dohodnutá do 30 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky (článok 8. bod 8.3 v spojení s článkom 4. zmluvy). Podľa čl. 8.1 zmluvy sa žalovaní zaviazali splatiť úver formou mesačných anuitných splátok, pričom úrok je splatný v rovnakých termínoch ako anuitná splátka a tvorí jej súčasť (čl. 8.6 Zmluvy). Úver bol žalovaným čerpaný v

plnej výške dňa 13.02.2018. Žalovaní sa dostali niekoľkokrát do omeškania so splácaním splátok úveru, pričom od splátky so splatnosťou dňa 20.09.2021 nebola žiadna zo splátok riadne uhradená. Z dôvodu vzniku omeškania žalobca kontaktoval žalovaných prostredníctvom telefonátov, ako aj zaslaných SMS za účelom úhrady dlžných súm. Taktiež zaslal žalovaným pokus o zmier zo dňa 21.01.2021, v ktorom žalovaných vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 15 dní odo dňa doručenia. V predmetnom pokuse o zmier boli žalovaní žalobcom upovedomení, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, žalobca využije svoje právo požadovať jednorazové splatenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo zmluvy vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotoú splatnosti. Žalovaní ani po zaslaní pokusu o zmier nezaplatili dlžnú sumu. V čase zaslania pokusu o zmier boli žalovaní v omeškaní už so 7 splátkami, keďže počnúc splátkou so splatnosťou dňa 20.07.2020 nebola žiadna zo splátok riadne uhradená. Konkrétne splátky so splatnosťou ku dňu 20.07.2020, 20.08.2020, 18.09.2020, 20.10.2020, 20.11.2020, 18.12.2020 a 20.01.2021. Následne žalobca zaslal žalovaným výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 20.04.2022, v ktorej žalobca vyzval žalovaných na vrátenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo zmluvy v lehote do 15 dní od jej doručenia. V čase zaslania výzvy boli žalovaní v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkami so splatnosťou ku dňu 20.09.2021, 20.10.2021, 19.11.2021 a 20.12.2021. Výzva zaslaná žalovanému v rade 1/ a v rade 2/ sa žalobcovi vrátila s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Podľa čl. XIV bod 7. VOP sa výzva považuje za doručenú, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná, a to dňom kedy bola zásielka veriteľovi vrátená, t.j. dňa 16.05.2022. Žalovaní sa dostali do omeškania s vrátením celého zostatku úveru vyplývajúceho zo zmluvy vrátane príslušenstva dňa 02.06.2022. Následne žalovaní dňa 07.07.2022 uznali svoj záväzok zo zmluvy a žalobca ponúkol žalovaným možnosť splátkového kalendára. Žalovaní sú stále v omeškaní, nakoľko si až do dnešného dňa nespĺnili povinnosť splatiť zostatok predmetného úveru vrátane príslušenstva. Pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo zmluvy bola k 20.04.2022 tvorená istinou vo výške 69.194,68 eur, úrokmi vo výške 597,86 eur, úrokmi z omeškania vo výške 11,41 eur a poplatkami vo výške 5,50 eur. Od uvedeného dňa do dnešného dňa, t.j. 18.04.2024, došlo zo strany žalovaného len k čiastočným úhradám v súhrne vo výške 28.611,24 eur a to v dňoch 06.06.2022, 21.07.2022, 24.08.2022, 19.09.2022, 28.10.2022, 10.01.2023, 13.01.2023, 13.02.2023, 14.03.2023, 12.04.2023, 01.06.2023, 04.07.2023, 21.07.2023, 30.08.2023, 21.09.2023, 31.10.2023, 18.12.2023 a 20.03.2024. Žalovaní uhradili v úverovom vzťahu celkovo 39.575,05 eur. Uhradené platby žalovaných boli započítané na istinu vo výške 36.216,56 eur, na úroky vo výške 3.311,51 eur, na úroky z omeškania vo výške 17,98 eur a poplatky 29,-eur. Na čo boli žalovaným uhradené platby započítané a v akej výške preukazuje aj prehľad pohybov na úvere reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX. Rovnako preukazuje aj platobnú históriu žalovaných od uzavretia zmluvy, z ktorej sú zrejmé jednotlivé úhrady žalovaných s uvedením ich dátumov. Žalobca si touto žalobou uplatňuje zostatok nesplatenej istiny úveru vo výške 40.583,44 eur, naakumulovaný zmluvný úrok ku dňu vyhotovenia výzvy vo výške 597,86 eur a úrok z omeškania vo výške 3% ročne, ktorý si žalobca uplatňuje odo dňa kedy sa žalovaní dostali do omeškania s vrátením celého zostatku úveru, t.j. od 02.06.2022, zo sumy aktuálneho zostatku nesplatenej istiny úveru vo výške 40.583,44 eur (predstavuje dlžnú istinu po vykonaní vyššie uvedených čiastočných úhrad po zosplatení úveru, t.j. že úroky z omeškania si uplatňujeme v menšom rozsahu), až do zaplatenia.

3. Súd vo veci samej vydal dňa 02.05.2024 platobný rozkaz č.k. 45Csp/47/2024-56. Proti tomuto platobnému rozkazu podali žalovaní odpor. Podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona. Žalovaní v odpore uviedli, že popierajú právny základ uplatneného nároku a neuznávajú žalobcom uplatnený nárok. Z listín predložených žalobcom, ktoré boli pripojené k žalobe, vyšlo najavo, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo realizované v rozpore so zákonom, a preto je potrebné ho považovať za neplatný právny úkon. Poukázali na ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. V danom prípade postupoval žalobca v rozpore s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keď svoje právo na zosplatenie úveru nepoužil do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Z prehľadu platieb, ktoré predložil žalobca vyplýva, že posledná splátka pred zosplatením úveru bola uhradená dňa 02.09.2021 a bola započítaná na splátku splatnú k 20.08.2021, pričom žiadne ďalšie splátky neboli do zosplatenia úveru na úver realizované. Z uvedeného potom zároveň vyplýva, že žalobca zosplatil úver pre omeškanie so splátkou splatnou k 20.09.2021, avšak až dňa 20.04.2022 a teda oneskorene. V súlade s dikciou zákona mohol totiž žalobca úver zosplatiť najneskôr do 20.01.2022, t.j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za 09/2021 a zároveň do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. do 20.01.2022. Keďže žalobca úver zosplatil až dňa 20.04.2022 jednoznačne postupoval v rozpore so zákonom. Žalobca v návrhu uvádza, že kontaktoval žalovaných prostredníctvom telefonátov, ako aj zasielaných SMS za účelom úhrady dlžných súm, avšak žalovaní to popierajú, keďže žalovaní neboli nikdy zo strany žalobcu takouto formou upozorňovaní na omeškanie a na potrebu úhrady

dĺžnej sumy splátok. Žalobca tvrdí, že v čase vystavenia listiny pokusu o zmier zo dňa 21.01.2021, nebolo uhradených až sedem splátok a to splátok splatných k 20.07.2020, 20.08.2020, 18.09.2020, 20.10.2020, 20.11.2020, 18.12.2020 a 20.01.2021 v sume 1.720,63 eur. Vzhľadom na uvedené zaslal žalobca žalovaným upozornenie, resp. pokus o zmier zo dňa 21.01.2021, v ktorom upozornil žalovaných na omeškanú dlžnú sumu a možnosť zosplatnenia úveru v prípade, že dlžná suma nebude uhradená. Tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaní neuhradili ani po zaslaní pokusu o zmier dlžnú sumu je nepravdivé. Zo strany žalovaných došlo dňa 26.01.2021 k úhrade všetkých omeškaných splátok úveru vo výške 1.720,63 eur v zmysle pokusu o zmier, čo jednoznačne vyplýva aj zo žalobcom predloženého prehľadu pohybov na úvere, podľa ktorého dňa 26.01.2021 žalobca prijal úhradu vo výške 2.144,34 eur. Následne, po tom ako došlo k omeškaniu ďalších splátok (od 09/2021) nebolo žalovaným doručené žiadne ďalšie upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru a žalobca úver zosplatnil dňa 20.04.2022 bez toho, aby si splnil svoju notifikačnú povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda neupozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Žalovaní majú za to, že práve toto je prvoradáý dôvod, pre ktorý nemožno právny úkon veriteľa - vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20.04.2022 považovať za platné. Žalovaní majú za to, že ani v tomto prípade neexistuje dôvod na odklon od uvedenej judikatúry, na ktorú žalovaní v plnom rozsahu poukazujú. Lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, a ktorá je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, veriteľa jednoznačne časovo limituje na využitie práva na zosplatnenie. Veriteľ teda môže využiť svoje právo najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie celého dlhu, pričom zároveň musí byť splnená aj notifikačná povinnosť v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno jednoznačne skonštatovať, že žalobca nedodrжал postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Navyše, vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20.04.2022 je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon aj z dôvodu jeho neurčitosti v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v ňom nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Výzva zo dňa 20.04.2022 neobsahuje špecifikáciu konkrétnej splátky/splátok, pre ktoré došlo alebo malo dôjsť k zosplatneniu celého dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy. Obsah uvedenej listiny je len všeobecný. Rovnako aj výzva uvedená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, súčasťou ktorej je upozornenie na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ako jednostranný právny úkon, z hľadiska jeho určitosti musí obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Nejedná sa len o formálnu podmienku, ale o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má spotrebiteľovi umožniť dozvedieť sa o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tento následok odvrátiť. Pokus o zmier zo dňa 21.01.2021 túto identifikáciu splátky nespĺňa. Uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, pretože uvedenie iba výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, neumožňuje spotrebiteľovi bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za rozhodnú. V konečnom dôsledku potom nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Po predčasnom zosplatnení úveru začal žalobca realizovať úkony súvisiace s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností zabezpečujúcich pohľadávku žalobu a to prostredníctvom dražobnej spoločnosti K., L.. Žalobca následne prostredníctvom dražobnej spoločnosti ponúkol žalovaným možnosť uzavretia mimoriadneho splátkového kalendára, pričom žalovaní, v snahe predísť dražbe nehnuteľností, ktoré sú zároveň ich obydľím, pristúpili k uzavretiu dohody o splátkovom kalendári a zároveň aj k podpisu uznania dlhu, ktoré im predložila dražobná spoločnosť súčasne so splátkovým kalendárom. Žalovaní síce k uznaniu dlhu pristúpili, avšak v rozhodnom čase nemali vedomosť o tom, že zosplatnenie úveru môže byť neplatné práve pre opísané dôvody, ktoré vyšli najavo až v tomto súdnom konaní. V uznaní dlhu žalovaní uznali záväzok, ktorého splatnosť mala nastať dňa 20.04.2022 a vo výške, ktorú je taktiež potrebné považovať za nedôvodnú vzhľadom na neplatné zosplatnenie úveru. Žalovaní uznali záväzok, ktorý vznikol z neplatného právneho úkonu, a ktorého splatnosť nemohla nastať dňa 20.04.2022, a ktorý nemohol byť ani vo výške, ktorá je uvedená v uznaní dlhu. Žalovaní sa domnievajú, že uznanie dlhu tak nemôže vyvolávať zamýšľané právne účinky, keďže samotné predčasné zosplatnenie pohľadávky, ktorá je predmetom uznania dlhu, bolo neplatné a neúčinné od svojho začiatku. Právnym dôvodom na uplatnenie nárokov žalobcu voči žalovaným tak nemôže byť ani neplatné vyhlásenie predčasnej

splatnosti úveru zo dňa 20.4.2022 a ani na takéto neplatné zosplatnenie nadväzujúce, resp. z takéhoto zosplatnenia vychádzajúce uznanie záväzku zo dňa 07.07.2022. Navyše, žalovaní pohľadávku, hoci neplatne zosplatnenú, podľa splátkového kalendára zo dňa 07.07.2022 splácajú na bankový účet č. IBAN L. pod VS: XXXXXXXXXXXX (podľa platobných údajov uvedených v dohode o splátkovom kalendári zo 07.07.2022) a k dnešnému dňu majú uhradené všetky splátky (počnúc splátkou za 6/2022 až 5/2024) v celkovej výške 32.379,24 eur. Ak aj boli niektoré splátky v zmysle tohto mimoriadneho splátkového kalendára príležitostne hradené neskôr, resp. sa doplácali predchádzajúce neúplné splátky, uvedený postup bol vždy vopred odsúhlasený dražobnou spoločnosťou, ktorá týmto spôsobom vychádzala žalovaným v ústrety. Žalovaní dokladajú do prílohy ohľadom mimoriadneho splácania úveru emailovou komunikáciou so žalobcom. V emailovej komunikácii so žalobcom je obsiahnutá prehľadná tabuľka realizovaných mimoriadnych splátok úveru za obdobie 06/2022 do 04/2024, konkrétne sú v nej uvedené dátumy a výšky platieb pripísaných na účet dražobnej spoločnosti a následne zaúčtovaných u žalobcu. Uvedená tabuľka platieb jednoznačne preukazuje, že prehľad úhrad, ktorý je prílohou žaloby obsahuje nesprávne údaje o prijatých platbách zo strany žalobcu - dátumy úhrad, keďže správne údaje sú obsiahnuté v tabuľke úhrad doloženej v emailovej komunikácii medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/, podľa ktorej žalobca prijal od žalovaných úhrady v celkovej sume 29.411,24 eur (za obdobie 06/2022 do 04/2024). Žalobca totiž zaktualizoval prehľad prijatých úhrad a dátumy ich prijatia potom, ako žalovaný v rade 1/ poukázal na nezrovnalosti v realizovaných platbách, ktoré sú prílohou žaloby. Žalovaní zároveň dokladajú aj potvrdenie o úhrade mimoriadnych splátok v mesiaci 05/2024 vo výške 392,-eur, 192,-eur, 1.192,-eur a 1.192,-eur, ktorými sa vysporiadala ešte omeškaná časť mimoriadnej splátky za mesiac 01/2024, 03/2024, celá mimoriadna splátka za mesiac 04/2024 a 05/2024. V emailovej komunikácii so žalovanými zo dňa 22.05.2024 žalobca uviedol, že v konečnom dôsledku je dôležité, aby sa zhodovala konečná suma uhradených splátok z dôvodu, že žalovaní nerealizujeme splátky podľa riadneho splátkového kalendára, ktorý bol vygenerovaný k HYPO zmluve, ale uhrádzame splátky na základe individuálnej dohody, čo znamená, že dátumy uhradenia jednotlivých splátok už nie sú do určitej miery relevantné. Je na dohode s dražobnou spoločnosťou ako sa budú uhrádzať jednotlivé splátky, čo žalobca akceptuje a do takýchto dohôd nevstupuje (pokiaľ to nie je nevyhnutné), a teda podstatné je, aby bola každý mesiac realizovaná úhrada prípadne, aby bola omeškaná splátka podľa individuálnej dohody dohradená. Zároveň žalobca potvrdil, že povinnosť uhrádzať splátky nebola z ich strany žalovaných porušená, a že si podľa informácií od dražobnej spoločnosti plnia povinnosti vyplývajúce z uzavretej dohody. Zároveň žalobca uviedol, že žaloba bola podaná len „pro forma“, aby banka hájila svoje záujmy a kvôli výške celkovej dlžnej pohľadávky. Z uvedeného dôvodu nemôžu byť žalovaní v omeškaní, a teda tvrdenie žalobcu v žalobe, že „žalovaní sú stále v omeškaní, nakoľko si až do dnešného dňa nesplnili povinnosť splatiť zostatok predmetného úveru vrátane príslušenstva je nenáležité a nemôže obstať“. Žalovaní sú názoru, že vzhľadom na uvádzané skutočnosti bola žaloba podaná neopodstatnene a zároveň predčasne, a to jednak z dôvodu, že výška celkovej dlžnej sumy je sporná pre neplatné predčasné zosplatnenie úveru (splatnosť úveru nemohla nastať dňa 20.04.2022) a jednak z dôvodu, že žalovaní svoje povinnosti splácať pohľadávku v zmysle mimoriadneho splátkového kalendára zo dňa 07.07.2022 neporušili, čo potvrdil vo svojich emailových odpovediach žalovanému v rade 1/ aj sám žalobca. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy je veriteľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie, a to pred uzatvorením zmluvy o úvere na bývanie alebo pred zmenou zmluvy o úvere na bývanie týkajúcou sa výrazného navýšenia celkovej výšky úveru na bývanie. Od 01.01.2017 je účinné „Opatrenie M. I. L. zo dňa 13.12.2016, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie“, ktorý už konkrétne určuje pravidlá pre veriteľov pri posudzovaní bonity. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 8 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru na bývanie. Pri hrubom porušení povinností podľa § 8 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 8 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Žalobca v podanej žalobe ani len netvrdil, akým spôsobom skúmal bonitu žalovaných v zmysle § 8 zákona č. 90/2016 Z.z. v spojení s Opatrením M. I. L. č. 10/2016. Bez predloženia relevantných tvrdení a dôkazov nemožno dospieť k záveru o splnení povinnosti žalobcu postupovať s odbornou starostlivosťou, s čím zákon č. 90/2016 Z.z. spája sankciu uvedenú v § 15 ods. 2.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že súhlasí s vyjadrením žalovaných, že omeškané splátky so splatnosťou ku dňu 20.07.2020, 20.08.2020, 18.09.2020, 20.10.2020, 20.11.2020, 18.12.2020 a 20.01.2021, na ktoré boli žalovaní upozornení pokusom o zmier zo dňa 21.01.2021, v ktorom žalobca upozornil žalovaných na neuhradenú pohľadávku banky vo výške 1.791,84 eur, žalovaní uhradili 26.01.2021. Predmetný pokus o zmier bol žalovanému v rade 1/ doručený 08.02.2021 a žalovaný v rade 2/ si zásielku neprevzal a žalobcovi sa zásielka vrátila s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Ostatné tvrdenia žalovaných popiera. Nesúhlasí s vyjadrením žalovaných, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20.04.2022 nemožno považovať za platné. Z dôvodu vzniku opätovného omeškania bol žalovaným zaslaný pokus o zmier vystavený dňa 21.03.2022 (pokus o zmier 2). Chybou v písaní pri zasielaní predmetného pokusu o zmier 2 sa stalo, že bol zaslaný so zlým dátumom vystavenia, kolegyňa vystavujúca pokus o zmier 2 neprepísala dátum vystavenia, no z dátumu zaslania, ako aj výšky pohľadávky ku dňu vystavenia pokusu o zmier 2 je zrejmé, že bol zaslaný 22.03.2022. Žalovaný v rade 1/ si zásielku prevzal dňa 24.03.2022, žalovaný v rade 2/ si zásielku neprevzal, tá sa žalobcovi vrátila s poznámkou pošty ako „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. V pokuse o zmier 2 žalobca upozornil žalovaných na neuhradenú dlžnú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „Flexihypotéka refinančná“ vo výške 1.720,63 eur. V čase zaslania pokusu o zmier 2 boli žalovaní v omeškaní už so 7 splátkami, keďže počnúc splátkou so splatnosťou dňa 20.09.2021 nebola žiadna zo splátok riadne uhradená. Konkrétne splátky so splatnosťou ku dňu 20.09.2021, 20.10.2021, 19.11.2021, 20.12.2021, 20.01.2022, 18.02.2022 a 18.03.2022 ako je možné vidieť aj v prehľade predpisov splátok. Dokladajú prehľad s výškou omeškaných splátok k dátumu vystavenia pokusu o zmier 1 k 21.01.2021 a pokusu o zmier 2 k 21.03.2022. Následne žalobca zaslal žalovaným výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 20.04.2022, v ktorej žalobca vyzval žalovaných na vrátenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo zmluvy v lehote do 15 dní od jej doručenia. V čase zaslania výzvy boli žalovaní v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkami so splatnosťou ku dňu 20.09.2021, 20.10.2021, 19.11.2021 a 20.12.2021. Na základe uvedeného žalobca popiera tvrdenia žalovaných, že vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 20.04.2022 nemožno považovať za platné. Boli splnené podmienky na jednostranné zosplatnenie dlhu. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka obsahuje dve samostatné podmienky a to: podmienka, podľa ktorej môže byť strata výhod splátok uplatnená veriteľom najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a podmienka, podľa ktorej musí byť spotrebiteľ upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia tohto práva. Zákon tak upravuje povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky, pričom veriteľ tak môže platne a účinne urobiť od okamihu, kedy sa spotrebiteľ dostal do omeškania. Takého upozornenie pokus o zmier 2 zo dňa 21.03.2022 obsahuje, pričom v čase zaslania pokusu o zmier 2 bol žalovaný v omeškaní už so 7 splátkami, keďže počnúc splátkou do splatnosťou dňa 20.09.2021 nebola žiadna zo splátok riadne uhradená. Následne žalobca zaslal žalovaným výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 20.04.2022, v ktorej žalobca vyzval žalovaných na vrátenie celého zostatku úveru. Žalovaní sa výkladom ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka snažia preukázať, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20.04.2022 z dôvodu neurčitosti je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon, keďže v ňom nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Z uvedeného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zákon žiadnym spôsobom neupravuje povinnosť špecifikovať v dôsledku neuhradenia ktorej/ktorých zo splátok malo dôjsť k zosplatneniu. Upravuje len povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky, pričom veriteľ tak môže platne a účinne urobiť od okamihu, kedy sa spotrebiteľ dostal do omeškania. Na možnosť uplatnenia tohto práva boli žalovaní upozornení v pokuse o zmier 2 a žalobca využil právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky, resp. na zosplatnenie úveru na základe výzvy. Preto uvedená 15-dňová lehota medzi upozornením veriteľa na možnosť uplatnenia práva a jeho uplatnením bola zachovaná. Nesúhlasí ani s tvrdením žalovaných, že po tom ako došlo k omeškaniu ďalších splátok (od 09/2021) nebolo žalovaným doručené žiadne ďalšie upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru a žalobca úver zosplatnil dňa 20.04.2022 bez toho, aby splnil svoju notifikačnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda neupozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky a toto je prvoradý dôvod, pre ktorý nemožno právny úkon veriteľa - vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20.04.2022 považovať za platné. Tak ako uviedli, žalovaným bol zaslaný pokus o zmier 2 dňa 22.03.2024, tým si žalobca splnil svoju notifikačnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zosplatnenie úveru k 20.04.2022 považuje za platné. Bez ohľadu na uvedené, aj v prípade, ak by neboli splnené podmienky na jednostranné zosplatnenie dlhu, uvedené by nebolo dôvodom na zamietnutie žaloby, ale len na nepriznanie celého nároku žalobcu. Žalobca by mal

stále nárok na zaplatenie splátok splatných do rozhodnutia súdu (keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia). Žalovaní sa domnievajú, "že uznanie dlhu, nemôže vyvolávať zamýšľané právne účinky, keďže samotné predčasné zosplatenie pohľadávky, ktorá je predmetom Uznanie dlhu, bolo neplatné a neúčinné od svojho začiatku". V uvedenom prípade, však podmienky boli splnené, preto jednostranný právny úkon predčasného zosplatenia pohľadávky žalobcom dňa 20.04.2022 ako veriteľa nadobudol účinnosť a úver sa tak stal v celom rozsahu splatným, z tohto dôvodu aj uznanie dlhu zo dňa 07.07.2022 je platné. Pri posúdení schopnosti žalovaných splácať úver na bývanie, žalobca postupoval v súlade s právnymi predpismi. Žalobca poukázal na ust. § 8 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie. Žalobca v súlade s cit. § 8 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z.z., schopnosť žalovaných splácať úver na bývanie pred uzavretím zmluvy o úvere riadne posúdil, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Žalobca posudzoval, resp. bral do úvahy pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver, údaje mu dostupné z databáz a údaje získané od žalovaných, ktorých zákonnou povinnosťou bolo poskytnúť žalobcovi úplné, presné a pravdivé údaje. Žalovaní deklarovali svoje osobné a majetkové pomery v žiadosti o poskytnutie úveru - Flexihypotéka zo dňa 16.01.2018. Správnosť a úplnosť poskytnutých údajov v žiadosti potvrdili svojím podpisom. Predkladajú výpis zo Spoločného registra bankových informácií, za účelom preverovania bonity, dôveryhodnosti a platobnej disciplíny ich klientov. Žalobca pred poskytnutím úveru preveroval údaje o príjmoch a výdavkoch žalovaných. Žalovanému v rade 1/ bol uznaný príjem formou SZČO vo výške 711,60 eur, kedy sa príjem posudzoval na základe ním predloženého tlačiva potvrdenie o podaní daňového priznania, potvrdenia o výške daňovej povinnosti - potvrdeného daňovým úradom. Žalovaná v rade 2/ už v samotnej žiadosti o poskytnutie úveru uviedla, že nie je ekonomicky aktívna, je poberateľom rodičovského príspevku, to vydokladovala aj výpisom z osobného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, názov účtu A. A. B., kde v čase posudzovania bol poukazovaný príspevok z ÚPSVAR vo výške 260,34 eur, čo predstavuje výšku rodičovské príspevku vo výške 213,20 eur a prídavkov na dve deti, ktoré uviedol v žiadosti o úver aj žalovaný v rade 1/. Pre žalovanú v rade 2/ bol na základe predložených a overených informácií analytikom akceptovaný príjem vo výške 213,20 eur, čo je výška v danom čase platného rodičovského príspevku. Žalovaní podali v spoločnosti žiadosť o flexihypotéku zo dňa 16.01.2018 vo výške 90.720,-eur, účelom bolo splatenie nasledujúcich skôr poskytnutých úverov: hypotekárny úver s pôvodnou výškou 63.650,-eur - zostatok 57.998,-eur, splátka 299,-eur, kreditná karta s limitom 3.600,-eur, spotrebný úver s pôvodnou výškou 6.000,-eur, zostatok 6.000,-eur, splátky 87,-eur. Okrem uvedených úverových produktov boli zistené na základe dopytu do Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií aj nasledovné úvery pri ktorých žalovaní predložili doklad preukazujúci ich predčasné splatenie, a preto do výdavkov zahrnuté neboli: spotrebný úver s pôvodnou výškou 6.500,-eur, zostatok 1.653,-eur, splátka 256,-eur, spotrebný úver s pôvodnou výškou 1.000,-eur, zostatok 250,-eur, splátka 38,-eur, spotrebný úver s pôvodnou výškou 400,-eur, zostatok 302,-eur, splátka 11,-eur. Po uvedenom posúdení schopnosti splácať úver bol žalovaným schválený úver vo výške 76.800,-eur s lehotou splatnosti 30 rokov, kde splátka predstavovala výšku 257,39 eur. Zo všetkých skutkových okolností v ich vzájomnej súvislosti je zrejmé, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver na bývanie (t.j. posudzovanie bonity žalovaných) bola zachovaná. V rámci kontraktáčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti žalobcu, žalobca bral pri posúdení bonity žalovaných do úvahy podľa svojho názoru všetky dostupné informácie. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaných splácať úver bol jednoznačný záver o ich platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať úver. Správnosť posúdenia bonity žalovaných vykonaného žalobcom potvrdzuje aj skutočnosť, že splátky úveru žalovaní po určitú dobu riadne splácali. Zmluvná dokumentácia žalobcu je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

5. Žalovaní vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.08.2024 uviedli, že predčasné zosplatenie úveru zo dňa 20.4.2022 je neplatným právnym úkonom, keďže neboli súčasne splnené všetky podmienky upravené v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pričom samotný právny úkon veriteľa, v ktorom upozorňoval žalovaných na možnosť predčasného zosplatenia úveru a výzva na predčasné splatenie úveru, sú pre svoju neurčitosť neplatnými právnymi úkonmi, keďže nespĺňajú požiadavku kladenú na platnosť právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. V pokuse o zmier a výzve na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom bola uvedená celková výška pohľadávky v jednej sume, avšak z tejto sumy nie je vôbec zrejmé, akú časť predstavovali omeškané anuitné splátky úveru (istina, úrok) a akú časť ostatné príslušenstvo (úroky z omeškania, poplatky a pod.) a už vôbec z nich nevyplýva označenie konkrétnej omeškanej splátky úveru, pre ktorú žalobca mieni pristúpiť/pristupuje k mimoriadnej splatnosti celého úveru. Takýto úkon je jednoznačne absolútne neplatným právnym úkonom. Z predložených dôkazov a vyjadrení žalobcu jednoznačne vyplýva, že prvá omeškaná splátka

pred zosplatením úveru (20.04.2022) bola splátka splatná k 20.09.2021, pričom žalobca upozornil žalovaných na uplatnenie práva požadovať zaplatenie celej pohľadávky pokusom o zmier 2, ako tvrdí sám žalobca, až dňa 21.3.2022, kedy boli žalovaní v omeškaní už so 7 splátkami, čo bolo až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej k 20.09.2021, pričom žalobca úver zosplatnil síce po viac ako trojmesačnom omeškaní, avšak oneskorene resp. nie do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky nasledujúcej po trojmesačnom omeškaní a teda v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že prvá omeškaná splátka pred zosplatením úveru bola splátka splatná k 20.09.2021, žalobca mal v súlade so zákonom upozorniť žalovaných na využitie svojho práva úver zosplatniť ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania s touto splátkou a následne úver zosplatniť po uplynutí troch mesiacov od omeškania a súčasne do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a teda do 20.01.2022. Žalobca tak neučinil, čím porušil zákon, právo na zosplatenie úveru zaniklo a vykonaný úkon zosplatenia zo dňa 20.04.2022 je neplatným právnym úkonom. Žalovaní uzatvorili dňa 07.07.2022 so žalobcom dohodu o úhrade záväzku formou splátkového kalendára, podľa ktorej sú žalovaní oprávnení splácať zostatok úveru v splátkach po 1.191,31 eur mesačne a poslednú splátku úveru uhradiť najneskôr do 20.06.2027, ako to vyplýva z článku II. dohody. Žalovaní majú v zmysle dohody k dnešnému dňu uhradené všetky mimoriadne splátky úveru, a teda si plnia svoje povinnosti splácať zostatok úveru v rámci „novej“ lehoty na splatenie, no napriek tomu žalobca podal voči žalovaným žalobu domáhajúcou sa zaplatenia zostatku úveru, ktorý je zo strany žalovaných splácaný podľa „novej“ dohody. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba bola podaná neopodstatnene a predčasne, odhliadnuc od skutočnosti, že predčasné zosplatenie úveru zo dňa 20.04.2022, na základe ktorého si žalobca uplatňuje v tomto konaní svoj nárok, je neplatné. Žalobca predložil v konaní ako dôkaz o skúmaní bonity žalovaných žiadosť o flexihypotéku, výpisy zo SRBI, potvrdenie o výške daňovej povinnosti žalovaného v rade 1/ a výpisy z osobného účtu žalovaného v rade 2/, no vôbec nepreukázal splnenie limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver v zmysle Opatrenia M. I. L. č. 10/2016. Žalobca ďalej tvrdí, že do výdavkov nezahrnul spotrebný úver s pôvodnou výškou 6.500,-eur, zostatok 1.653,-eur, splátka 256,-eur; spotrebný úver s pôvodnou výškou 1.000,-eur, zostatok 250,-eur, splátka 38,-eur a spotrebný úver s pôvodnou výškou 400,-eur, zostatok 302,-eur, splátka 11,-eur, vzhľadom k tomu, že žalovaní mali predložiť doklady preukazujúce ich predčasné splatenie, avšak žalobca deklarované doklady o splatení nepredložil, a teda tieto tvrdenia nepreukázal. Čo sa týka tvrdenia žalobcu o splatení skôr poskytnutých úverov z hypotekárneho úveru, ktorý je predmetom tohto konania, z výpisu o čerpaní úveru, ktorý bol prílohou žaloby vyplýva, že suma poskytnutého úveru 76.800,-eur bola použitá na splatenie dvoch pôvodných záväzkov a to úverov v L. L., J. v časti 57.780,78 eur (načerpanie na účet č. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) a v časti 6.074,20 eur (načerpanie na účet č. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), pričom žiadne ďalšie záväzky splácané neboli. Zvyšná časť úveru vo výške 12.975,02 eur bola načerpaná na osobný účet žalovaného v rade 1/. Je teda otáznosť, či veriteľ postupoval pred poskytnutím úveru žalovaným s odbornou starostlivosťou, pričom v opačnom prípade môže byť naplnená podmienka na uplatnenie niektorej sankcie podľa § 15 ods. 2 zák. č. 90/2016 Z.z. (nemožnosť predčasného zosplatenia úveru a/alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru). Na základe uvedeného majú za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a výšku uplatneného nároku a nemá právo požadovať od žalovaných predčasné splatenie celého zostatku úveru, ani zaplatenie splátok splatných do rozhodnutia súdu vzhľadom na to, že všetky splátky úveru sú žalovanými uhradené. Žalobu považujú za nedôvodnú, navrhujú žalobu zamietnuť.

6. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.10.2024 uviedol, že naďalej zastáva názor, že zosplatenie zo dňa 20.04.2022 je dôvodné a spĺňa všetky atribúty zosplatenia, ktoré mu zákon prikazuje. Žalovaní boli v omeškaní so splácaním svojich záväzkov zo zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „Flexihypotéka refinančná prakticky už po roku splácania úveru (prvé splátky omeškané o pár dní), výrazne ku koncu roka 2019 (kedy došlo k omeškaniu splátok o niekoľko kalendárnych mesiacov). V priebehu úverového vzťahu sa žalovaní pravidelne dostávali do omeškania so splácaním splátok, z dôvodu dlhodobého omeškania žalovaných zaslal žalobca niekoľko pokusov o zmier, v ktorom žalovaným upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na predčasné zosplatenie úveru, konkrétne pokus o zmier bol vystavený aj dňa 19.12.2021, čo je ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania splátky splatnej k 20.09.2021. Žalobca zosplatnil úver v súlade so zákonnými ustanoveniami, ktoré umožňuje zosplatniť úver za podmienky, že dlžník mešká s úhradou splátky a žalobca takýto postup dohodol v úverovej zmluve. Dátum zosplatenia úveru neprekročil zákonom stanovené a zmluvne dohodnuté lehoty. Nie je tak pravdou, že žalovaní si plnia povinnosti splácať zostatok úveru podľa uzavretej dohody. Žalovaní si neplnili povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a nehradili predpísané splátky

riadne a včas, tak aj pri splácaní splátok vyplývajúce z dohody porušili ustanovenie článku II. uzavretej dohody.

7. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.03.2025 žalovaní uviedli, že vyhlásenie predčasnej, resp. mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu považujú za neplatný právny úkon z dôvodu nesplnenia viacerých zákonných podmienok. Písomnosti žalobcu súvisiace s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sú jednoznačne právnymi úkonmi žalobcu, ktoré smerujú k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré sa s takýmto prejavom spájajú. Pokiaľ sú takéto právne úkony v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka neurčité a nezrozumiteľné, sú neplatné a následkom takýchto neplatných právnych úkonov je nezosplatnenie nároku žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, zo strany žalovaných neprichádza do úvahy uzavretie mimosúdnej dohody so žalobcom. Žalovaní so žalobcom už jednu dohodu uzavreli a to dňa 07.07.2022 a v zmysle tejto dohody plnia žalobcovi mimoriadne splátky, pričom k dnešnému dňu sú všetky splátky v celom rozsahu uhradené, čo potvrdil aj žalobca vo svojom poslednom vyjadrení. Žalovaní teda nesúhlasia s návrhom žalobcu na uzavretie „ďalšej“ mimosúdnej dohody, keďže z predložených listín vyplynulo, že dôvodnosť a výška žalobcom uplatnenej pohľadávky sú absolútne neopodstatnené a nemajú oporu v zákone.

8. V priebehu konania súd uznesením č.k. 45Csp/47/2024-234 zo dňa 20.03.2025 rozhodol tak, že konanie voči žalovanému v rade 1/ zastavil (z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/).

9. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.04.2025 zotrval na jeho doterajšej skutkovej a právnej argumentácii, poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Žalobca má za to, že zákon takúto povinnosť neukladá, obsah výziev bol prehľadný a zrozumiteľný, špecifikácia splátky nemá v reálny vplyv na právne postavenie spotrebiteľa, dlhodobá judikatúra nevyžadovala špecializáciu splátky, dovolací súd už túto otázku riešil bez požiadavky na uvedenie splátky. Žalobca zároveň poukazuje na skutočnosť, že predmetné znenie Občianskeho zákonníka bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované, čím zákonodarca s konečnou platnosťou vyriešil predmetnú problematiku. Veriteľ je aj podľa úpravy účinnej od 01.11.2024 povinný vo výzve upozorniť spotrebiteľa na následok zosplatnenia a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní - obligatórnou náležitosťou takejto výzvy, dokonca pod sankciou neurčitosti teda ani po účinnosti novelizácie nebude špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú sa veriteľ chystá úver zosplatiť, resp. pre ktorú úver zospláťuje.

10. Žalovaná v rade 2/ vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.06.2025 uviedla, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno, vzhľadom k čomu by mal súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Z dôvodu postupu žalobcu v rozpore s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka účinného v rozhodnom čase a neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v rozhodnom čase, je potrebné vysloviť neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru zo dňa 20.4.2022, a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. Žalobca nesplnil podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru. Jednak žalobca nedodrжал lehoty súvisiace so zospláťňovaním úveru (plynutie 15 dňovej lehoty na upozornenie využitia práva na zospláťnenie úveru a nevyužitie práva do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky) a jednak nedodrжал ani podmienky vyžadované pre splnenie určitosť výziev, najmä neoznačil vo svojich písomnostiach adresovaných žalovaným v súvislosti so zospláťňovaním úveru konkrétnu relevantnú omeškanú splátku. Žalovaná k otázke určitosť výziev súvisiacich s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, ktorý konštatoval: „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zospláťnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zospláťnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zospláťnil celý dlh“, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024. Žalovaná nepopiera skutočnosť, že od 01.11.2024 bolo novelizované znenie Občianskeho zákonníka týkajúce sa úpravy podmienok súvisiacich s určením, kedy sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným, avšak na základe novej právnej úpravy sa tieto podmienky zmenili v značnom rozsahu, keď sa zaviedli úplne nové pravidlá súvisiace so zospláťňovaním pohľadávok. V zmysle aktuálneho znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.11.2024), ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého

plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške a) desiatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá najviac na tri roky, b) piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako tri roky a najviac na desať rokov, alebo c) dva a pol percenta poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako desať rokov. V zmysle aktuálneho znenia § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka (účinného od 1.11.2024), ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije. Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo účinné v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (ku dňu 20.04.2022), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo účinné v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (ku dňu 20.04.2022), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z rozdielnosti vyššie citovaných zákonných ustanovení účinných v rôznom období jednoznačne vyplývajú odlišné pravidlá, postupy a je nepochybné, že podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý sa aplikovali v čase zosplatňovania úveru (k 20.04.2022) bolo možné pristúpiť k zosplatneniu pre omeškanie s tou ktorou konkrétnou rozhodnou splátkou, vzhľadom k čomu sa vyžadovala jej konkretizácia (špecifikácia) v písomnostiach veriteľa týkajúcich sa zosplatnenia (upozornenia pred zosplatnením úveru, zosplatňujúce výzvy). Aktuálne zákon nehovorí nič o tej ktorej rozhodnej omeškanej splátke, ale vyžaduje omeškanie s minimálne troma splátkami (teda s viacerými splátkami), pre ktoré je smerodajné resp. rozhodné, aby ich celkový súčet spĺňal určené percentuálne vyjadrenie z poskytnutej sumy úveru. V rámci nových pravidiel zosplatňovania bola dokonca výslovne vylúčená aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalobcu vyznievajú podľa názoru žalovanej ad absurdum, keď sa žalobca snaží spochybniť pravidlá zosplatňovania pohľadávok, ktoré boli platné pred 01.11.2024 tým, že odkazuje na novú právnu úpravu, ktorá nevyžaduje uvedenie konkrétnej omeškanej splátky. Je potrebné si uvedomiť, že nová právna úprava zaviedla úplne nové pravidlá, ktoré sú odlišné od tých, ktoré platili dovtedy a omeškanie s konkrétnou rozhodnou splátkou „po novom“ už nie je vôbec relevantné. Relevantné sú totiž už iné skutočnosti, čo však nevyklučuje to, že v čase zosplatnenia úveru k 20.04.2022, kedy platili iné pravidlá, bolo potrebné túto splátku identifikovať. Žalovaná si je vedomá, že príležitostne boli splátky v zmysle dohody o splátkovom kalendári zo dňa 07.07.2022 uhrádzané nepravidelne, keďže nie vždy boli finančné pomery žalovaných priaznivé a neumožňovali pravidelnú úhradu splátok po 1.191,31 eur k 20. dňu v mesiaci, avšak vždy boli prípadné omeškané splátky dohradené späť v plnej výške a to po dohode s dražobnou spoločnosťou, na ktorú dražobnú spoločnosť v tejto záležitosti žalovaných odkázal aj sám žalobca (vyplýva z emailovej komunikácie, ktorá je súčasťou súdneho spisu) a k dnešnému dňu sú všetky splátky v zmysle tejto dohody uhradené. Podľa predmetnej dohody mali byť doteraz zrealizované splátky od 20.07.2022 do 20.05.2025 spolu v celkovej sume 41.695,85 eur, t.j. 35 splátok po 1.191,31 eur. Žalovaní na predmetný úver uskutočnili od 20.07.2022 do 20.05.2025 úhrady v celkovej sume 43.011,24 eur a teda o 1.315,39 eur viac, než bolo potrebné zaplatiť (41.695,85 eur - 43.011,24 eur = - 1.315,39 eur). Žalovaná teda zdôrazňuje, že všetky splátky v zmysle dohody zo dňa 07.07.2022 sú v celom rozsahu k dnešnému dňu vysporiadané a aj z tohto dôvodu je žaloba podaná predčasne, odhliadnuc od skutočnosti, že žaloba je neopodstatnená primárne z iných dôvodov (neplatosť predčasného zosplatnenia).

11. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 02.07.2025 sa vyjadril, že berie žalobu čiastočne späť. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby je, že žalovaní uhradili od podania žaloby do dnešného dňa, t.j. 01.07.2025 dňa dlžnú sumu vo výške 18.550,-eur vyplývajúcu zo zmluvy o financovaní bývania, reg. č.: 001/105987/18-002/000 zo dňa 25.01.2018. Na základe uvedenej úhrady berie žalobca podanú žalobu v zmysle § 145 ods. 2 CSP späť v časti istiny vo výške 18 550,-eur a tiež v časti úroku z omeškania zo

sumy 18.550,-eur vo výške 3% ročne odo dňa 02.06.2022. Žalobca po späťvzatí časti žaloby navrhuje, aby súd vo veci samej rozhodol tak, že žalovanej v rade 2/ uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 22.033,44 eur, úrok vo výške 597,86 eur a úrok z omeškania vo výške 3% zo sumy 22.033,44 eur od 02.06.2022 do zaplatenia.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 07.07.2025, na ktorom vec prejednal a rozhodol v prítomnosti povereného zamestnanca žalobcu. Žalovaná v rade 2/ podaním doručeným súdu dňa 17.06.2025 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní, súhlasila s prejednaním veci a rozhodnutím v jej neprítomnosti. Poverený zamestnanec žalobcu na pojednávaní zotrval na jeho doterajšej skutkovej a právnej argumentácii v spore.

13. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 1 až 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy: (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje. (3) Spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver podľa osobitného predpisu, b) úver na bývanie podľa všeobecného predpisu o úveroch na bývanie, c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, e) úver, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d), f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75.000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby, h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak, i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov, j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne, k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom, l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, m) úver podľa osobitných predpisov, n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu, o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuťelnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuťelnú vec, p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie

ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu, q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok, r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 1 ods. 1 až 3 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie (účinného v čase uzavretia zmluvy): (1) Tento zákon upravuje a) práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním úveru na bývanie na základe zmluvy o úvere na bývanie, b) podmienky poskytovania úveru na bývanie, c) zmluvy o úvere na bývanie, d) spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním úveru na bývanie, e) podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa spojené s poskytovaním úveru na bývanie. (2) Úverom na bývanie na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom spotrebiteľovi na základe zmluvy o úvere na bývanie vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo obdobnej finančnej pomoci, a) ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti, bytu alebo nebytovému priestoru (ďalej len „nehnuteľnosť“), a to aj rozostavanej, alebo ktorá je zabezpečená iným právom týkajúcim sa takej nehnuteľnosti, b) ktorá je účelovo určená k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti určenej na bývanie, a to na základe nadobudnutia alebo zachovania vlastníckeho práva k pozemku alebo k existujúcej nehnuteľnosti určenej na bývanie, výstavby nehnuteľnosti určenej na bývanie, bez ohľadu na predmet záložného práva alebo iného zabezpečujúceho práva, alebo c) ktorá je účelovo určená na vyplatenie úveru uvedeného v písmenách a) a b) alebo v odseku 3 (3) Úverom na bývanie sú aj hypotekárny úver podľa osobitného predpisu poskytovaný spotrebiteľovi a niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu; ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté.

17. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie: (1) Na účely tohto zákona sa rozumie a) veriteľom 1. banka, zahraničná banka alebo pobočka zahraničnej banky, ktorá má povolenie M. I. L. podľa osobitného predpisu a ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje alebo sľubuje poskytnúť úver na bývanie, 2. fyzická osoba, ktorá hodnoverne preukáže vlastné peňažné prostriedky na poskytovanie úverov na bývanie vo výške najmenej 16.600 000 eur a ďalšie peňažné prostriedky určené na poskytovanie úverov na bývanie, a právnická osoba, ktorá má splatené peňažné prostriedky základného imania vo výške najmenej 16.600.000 eur, a majú povolenie M. I. L. podľa osobitného predpisu a ktoré v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytujú alebo sľubujú poskytnúť úver na bývanie; za hodnoverné preukázanie sa považuje predloženie dokladu o pôvode vlastných peňažných prostriedkov vo výške najmenej 16.600.000 eur vrátane dokladu o pôvode ďalších peňažných prostriedkov určených na poskytovanie úverov na bývanie, b) zmluvou o úvere na bývanie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver na bývanie a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s poskytnutým úverom.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 879y ods. 1 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov

a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

24. V priebehu konania súd uznesením č.k. 45Csp/47/2024-234 zo dňa 20.03.2025 (právoplatnosť dňa 25.04.2025) rozhodol tak, že konanie voči žalovanému v rade 1/ zastavil (z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/) a v spore tak pokračoval o žalobe žalobcu už iba voči žalovanej v rade 2/.

25. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ bol od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi žalobcom a žalovanými uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaní ako spotrebiteľia nemohli individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaní zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, a teda na právny vzťah založený touto zmluvou aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

26. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

27. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP: (1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. (2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

28. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

29. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu a s využitím citovaného zákonného ust. § 145 ods. 2 CSP rozhodol súd o zastavení konania v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 18.550,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 18.550,-eur od 02.06.2022 do zaplatenia (žalobca uviedol, že ide o uhradené splátky zo strany žalovaných od podania žaloby do 01.07.2025 pred prvým pojednávaním) a to tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (I. výrok).

30. Po čiastočnom späťvzatím predmetom sporu bola žaloba žalobcu voči žalovanej (pôvodne žalovanej v rade 2/) o zaplatenie sumy 22.033,44 eur s príslušenstvom.

31. Žalobca preukázal a žalovaná nezpochybnila existenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanými. Na základe zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie "F. G." reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 25.01.2018 poskytol žalobca žalovanej v rade 2/ (ako aj pôvodnému žalovanému v rade 1/) úver vo výške 76.800,-eur, druh úveru: účelový úver, splatenie skôr poskytnutého úveru, fixovaná úroková sadzba, základná úroková sadzba 0,62%, hrubá marža 0,67%, úroková sadzba 1,29% (fixovaná

úroková sadzba), úrok z omeškania 3%, doba trvania zmluvy: 30 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky, RPMN 1,32%, výška mesačnej anuitnej splátky 257,38 eur, počet splátok 360,-eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je 92.922,80 eur.

32. Medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanou v rade 2/ a pôvodným žalovaným v rade 1/ ako záložcami bola dňa 25.01.2018 uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, predmet zálohu: rodinný dom súp. č. XXXX na parcele KNC č. XXX, pozemok KNC č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 839 m², LV č. XXXX, LV č. XXXX, k.ú. D..

33. Listami zo dňa 21.01.2021 (č.l. 130, 131) označenými ako "Pokus o zmier", žalobca zaslal žalovaným v rade 1/ a 2/ výzvu na zaplatenie dlžnej pohľadávky banky po lehote splatnosti vo výške 1.791,84 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade žalobca využije právo na jednorázové splatenie celého zostatku úveru pred pôvodnou lehotou splatnosti. Výzva bola pôvodnému žalovanému v rade 1/ doručená dňa 08.02.2021, žalovaná v rade 2/ zásielku neprevzala v odbernej lehote.

34. Listami zo dňa 21.01.2021 (č.l. 132, 133) označenými ako "Pokus o zmier", žalobca zaslal žalovaným v rade 1/ a 2/ výzvu na zaplatenie dlžnej pohľadávky banky po lehote splatnosti vo výške 1.720,63 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade žalobca využije právo na jednorázové splatenie celého zostatku úveru pred pôvodnou lehotou splatnosti. Žalobca sa vyjadril, že ide o výzvu "Pokus o zmier 2" zo dňa 21.03.2022, len chybou v písaní tam zostal dátum 21.01.2021, správne mal byť dátum 21.03.2022. Výzva bola pôvodnému žalovanému v rade 1/ doručená dňa 24.03.2022 a žalovaná v rade 2/ zásielku neprevzala v odbernej lehote.

35. Listami zo dňa 20.04.2022 (č.l. 32) označenými ako "Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom", vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť celého úveru podľa čl. 10.1. zmluvy o úvere a vyzval žalovaných v rade 1/ a 2/ na vrátenie celého zostatku úveru vo výške 69.809,45 eur, z toho istina vo výške 69.194,68 eur v lehote do 15 dní od doručenia výzvy.

36. Medzi žalobcom, pôvodným žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ bola uzatvorená dňa 07.07.2022 Dohoda o úhrade záväzku formou splátkového kalendára, ktorá sa odvoláva na zosplatenie úveru k 20.04.2022, pohľadávka vyčíslená k 10.06.2022 vo výške 66.275,21 eur, dlžníci sa zaviazali záväzok voči veriteľovi splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.191,31 eur, po dobu 60 mesiacov, s prvou splátkou v termíne do 20.07.2022.

37. Pôvodný žalovaný v rade 1/ a žalovaná v rade 2/ podpísali dňa 07.07.2022 uznanie dlhu z titulu pohľadávky zo zmluvy o úvere zo dňa 25.01.2018, so zosplatením úveru ku dňu 20.04.2022.

38. Keďže žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy pre nesplnenie povinnosti žalovanej plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť v súlade s čl. 8a, čl. 10.1 zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie a to listom zo dňa 20.04.2022, súd prioritne teda skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, či bolo preukázané zosplatenie úveru. Listami zo dňa 21.01.2021 označenými ako "Pokus o zmier", žalobca zaslal žalovaným v rade 1/ a 2/ výzvu na zaplatenie dlžnej pohľadávky banky po lehote splatnosti vo výške 1.791,84 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Listami zo dňa 21.01.2021 (podľa vyjadrenia žalobcu išlo o výzvu zo dňa 21.03.2022) označenými ako "Pokus o zmier", žalobca zaslal žalovaným v rade 1/ a 2/ výzvu na zaplatenie dlžnej pohľadávky banky po lehote splatnosti vo výške 1.720,63 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Listami zo dňa 20.04.2022 označenými ako "Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom", vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť celého úveru podľa čl. 10.1. zmluvy o úvere a vyzval žalovaných v rade 1/ a 2/ na vrátenie celého zostatku úveru vo výške 69.809,45 eur, z toho istina vo výške 69.194,68 eur v lehote do 15 dní od doručenia výzvy.

39. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ

požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na konkrétnu splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

40. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 21.01.2021 označenými ako "Pokus o zmier", žalobca zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej pohľadávky banky z titulu hypotekárneho úveru na základe zmluvy o úvere a pohľadávka banky po lehote splatnosti je vo výške 1.720,63 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade žalobca využije právo na jednorazové splatenie celého zostatku úveru pred pôvodnou lehotoou splatnosti (žalobca sa vyjadril, že ide o výzvu "Pokus o zmier 2" zo dňa 21.03.2022, len chybou v písaní tam zostal pôvodný dátum výzvy, správny dátum výzvy je zo dňa 21.03.2022). Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace.

41. Predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v tomto ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa ust. § 565 OZ týka, t.j. že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon, ktorým žalobca zosplatil celý úver (teda predčasné zosplatenie), z ktorého nebolo zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úver zosplatený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť aj neplatný právny úkon.

42. Právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka (ustanovenia účinné v čase vykonania úkonov), t.j. list označený ako "Pokus o zmier" zo dňa 21.01.2021 (ktorý

podľa vyjadrenia žalobcu je zo dňa 21.03.2022) a "Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom" zo dňa 20.04.2022 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 OZ), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatnenia dotknutého spotrebiteľského úveru.

43. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu N. sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.06.2023, ktorý v odôvodnení rozhodnutia, okrem iného uviedol, že výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporne potrebné považovať za právne úkony, t.j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka určitosť a zrozumiteľnosť. Z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa rozsudku Krajského súdu N. sp. zn. 11Co/Csp/9/2024 zo dňa 30.04.2024, bod 11 odôvodnenia: „Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd zastáva právny názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejedávanom spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním s úhradou splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace) potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zaniká. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s

§ 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex offio vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte z takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru a to Občiansky zákonník I. § 1- 450 Komentár od D. A., O., J., I., E., F., A., L., F., P., A., J. B., z vydavateľstva C. H. Beck, Q., 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu záveru“ (súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu N. sp. zn. 7CoCsp/10/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7CoCsp/8/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 11CoCsp/16/2024 zo dňa 25.06.2024, sp. zn. 11CoCsp/12/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6CoCsp/2/2023 zo dňa 31.07.2023, sp. zn. 8CoCsp/58/2022 zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022...).

44. Súd vychádzal aj z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý sa v uzneseniach sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26.01.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31.07.2024, 6Cdo/152/2022 z 13.02.2025 zaoberal otázkou obsahových náležitostí upozornenia veriteľa spotrebiteľovi (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024) a obsahových náležitostí na to nadväzujúceho oznámenia o zosplatnení celej pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka).

45. Zo znenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024 vyplýva, že pre platnosť právneho úkonu zosplatnenia pohľadávky je podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR nevyhnutné, „aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.“ Najvyšší súd odôvodnil tento svoj právny záver tým, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021).“ V uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26.01.2024 okrem toho Najvyšší súd SR prezentoval právny názor, podľa ktorého „pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ K tomu súd dodáva, že v prípade, ak veriteľ v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzve dlžníka na zaplatenie celej aktuálne dlžnej pohľadávky pod následkom zosplatnenia dlhu a nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú môže dôjsť k zosplatneniu dlhu, spotrebiteľ je uvedený do omylu, že na odvrátenie zosplatnenia je povinný zaplatiť celý splatný dlh a nie iba určitú konkrétnu splátku. To môže u spotrebiteľa, ktorý nemá dostatok finančných prostriedkov, viesť k tomu, že neuskutoční žiadnu úhradu, pretože úhradu celej dlžnej sumy si nemôže dovoliť, hoci v prípade poskytnutia korektnej informácie veriteľom by si spotrebiteľ uhradením konkrétnej splátky (a teda nižšej sumy) mohol právo splácať dlh v splátkach zachovať. V uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13.02.2025 Najvyšší súd SR prezentoval právny názor: bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).

46. Pokiaľ žalobca poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, súd poukazuje na to, že v predmetnom uznesení sa dovolací súd iba okrajovo vyjadruje k otázke náležitosti mimoriadneho/predčasného zosplatnenia úveru v tom zmysle, či predmetný úkon má obsahovať vymedzenie/určenie splátky zakladajúcej právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ako (esenciálnej) náležitosti tohto právneho úkonu, pričom dospel k záveru, že „...žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá...“. Z uvedeného možno vyvodiť, že Najvyšší súd SR sa v dotknutom rozhodnutí vyjadril výlučne k otázke platnosti tohto právneho úkonu v kontexte ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Navyše vyslovený záver sa týka výlučne posúdenia náležitostí právneho úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (netýka sa výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.). K uvedenému výkladu, záveru dospel aj Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 7CoCsp/29/2024 zo dňa 04.12.2024.

47. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou nemôže byť. Keďže zosplatnenie úveru súd vyhodnotil ako neplatné a žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného

úveru (žalobca si uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere v celosti t.j. zosplatnenú), nebolo možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých už splatných a nepremličaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou si žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený v celosti. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), pričom zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ. Žalobca si uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru (na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo dňa 03.06.2014), a preto nemohol súd posudzovať nárok ako plnenie jednotlivých splatných mesačných splátok, nakoľko by išlo o úplne odlišný nárok (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení), pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, súd nemohol nárok posudzovať inak, konal by v rozpore s CSP (súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu N. napr. rozhodnutie sp. zn. 11CoCsp/12/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 11CoCsp/9/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 10CoCsp/14/2023, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022..). Súd tak konštatoval, že zosplatnenie úveru v danej veci je neplatné, ide o neplatný právny úkon nemajúci žiadne právne účinky.

48. Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, podľa ktorého: „vychádzajúc z opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúc za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), naviac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“

49. Súd tak konštatoval, že zosplatnenie úveru v danej veci je neplatné, ide o neplatný právny úkon nemajúci žiadne právne účinky (k zosplatneniu celej pohľadávky v skutočnosti teda nedošlo) a pokiaľ bol v zmluve dohodnutý termín konečnej splatnosti úveru: 30 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky, žalobca tak nie je oprávnený požadovať splatenie celého dlhu jednorázovo. Žalovanej preto naďalej zostalo zachované právo splácať poskytnutý úver v dojednaných mesačných splátkach, keďže splatnosť úveru podľa dojednaní zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie zo dňa 25.01.2018 ešte nenastala. Žalobcom uplatnený nárok tak bol predčasne podaný. Preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (II. výrok).

50. Súd iba na okraj poznamenáva, že žalobu žalobcu zamietol z dôvodu neplatnosti zosplatnenia pohľadávky a s tým súvisiacej nemožnosti vymáhať si zosplatnený nárok v súdnom spore, a preto sa ďalej nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej, či žalobca ako veriteľ skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie, keď uvedené námietky už nemohli mať za následok iné rozhodnutie vo veci samej, nakoľko súd žalobu zamietol. Ústavný súd SR opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (sp. zn. I. ÚS 241/07).

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Na návrh žalobcu bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 18.550,-eur s príslušenstvom zastavené, keďže žalobca vzal žalobu v tejto časti späť. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť z dôvodu, že žalovaní od podania žaloby do 01.07.2022 uhradili spolu splátky vo výške 18.550,-eur - zobral žalobu v časti späť pre správanie žalovanej (žalovaných), v tejto časti procesné zavinenie na zastavení konania bolo na strane žalovanej (aj žalovaná sa vyjadrovala, že od 20.07.2022 do 20.05.2022 mali žalovaní spolu uhradiť sumu 41.695,85 eur), čiže zaplatenie uvedenej sumy zo strany žalovaných po podaní žaloby nebolo sporné (sumy, ktorá bola predmetom čiastočného späťvzatia žaloby). Pôvodne sa žalobca žalobou domáhal zaplatenia sumy 40.583,44 eur, úroku vo výške 597,86 eur, úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 40.583,44 eur od 02.06.2022 do zaplatenia. Žalobca bol úspešný iba v časti o zaplatenie 18.550,-eur s príslušenstvom (čiastočné späťvzatie žaloby), vo zvyšnej časti bola úspešná žalovaná (čo sa týka zamietnutia zvyšku žaloby). Súd tak vyčíslil sumu, v ktorej bol žalobca úspešný a žiadanú sumu spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, čo predstavuje podiel 20.275,91 eur : 44.957,22 eur. Úspech žalobcu predstavuje 45%, úspech žalovanej 55%, čistý úspech žalovanej je 10%. Súd teda žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60% to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).